

eventuelle forpligtelser overfor det pågældende institut.

I *stk. 2* er fastsat bestemmelser om særlige indskud. Indskud, der forvaltes i godkendte forvaltningsafdelinger i henhold til lov om anbringelse og bestyrelse af umyndiges midler m.v., arvelovens §§ 61 og 65, samt indskud, der er deponerede i henhold til deponeringsloven, dækker fonden fuldt ud. De vil sige uden hensyntagen til beløbsgrænsen og uden fradrag af den berørte indskyders forpligtelser.

Det følger af konkursloven, at indlagt depot indtager separatistilling i betalingsstandsning eller konkursboet. Indlagt depot omfattes derfor ikke af ordningen.

Bestemmelsens 2. pkt. bemyndiger desuden fondens bestyrelse til at beslutte, at også andre former for indlån dækkes uden begrænsning, jf. § 10, stk. 1. Pengeinstitutterne har i den forbindelse bl.a. udtrykt interesse for ubegrænset dækning af særlige pensionsopsparringskonti.

Til § 4

Afhængig af arten af de dækkede indskud kan godtgørelse fra fonden ske ved udbetaling eller ved overførelse af kontoindeståender til konti i andre institutter. Båndlagte indeståender vil ikke kunne udbetales, men overføres til andet institut, efter indskyders anvisning.

Med henblik på at sikre den berørte indskyder mod mangel på likviditet i perioden fra et institut træder i betalingsstandsning eller konkurs indtræder, og frem til det nødlidende instituts økonomiske forhold er endeligt afklarede, skal dækning finde sted så hurtigt som praktisk muligt efter betalingsstandsningens eller konkursens indtræden.

Pligten til en hurtig dækning bør imidlertid ikke hindre bestræbelser på at rekonstruere det nødlidende institut. Finanstilsynet kan derfor, hvor der er udsigt til en snarlig rekonstruktion, herunder fusion af instituttet, udsætte udbetalinger og overførsler i op til 30 dage med henblik på forhandlinger herom.

Meddelelsen om udsættelse af udbetalinger og overførsler skal øjeblikkeligt tilgå den samme kreds som omtalt i bemærkningerne til *stk. 2*. Finanstilsynet har hertil en frist på 3 dage.

Efter *stk. 2* fastsætter Finanstilsynet nærmere regler om meddelelse af instituttets betalingsstandsning eller konkurs, samt om indskyders anmeldelse af krav til fonden.

Det må tilstræbes, at samtlige berørte indskydere bliver informeret om instituttets betalingsstands-

ning eller konkurs og får en reel mulighed for anmeldelse af krav i garantifonden.

Der kan ved fastsættelse af nærmere regler for meddelelse tages hensyn til, om instituttet er lokalt, landsdækkende eller internationalt. Det forudsættes, at garantifonden i samarbejde med Finanstilsynet har adgang til at udvælge relevante informationskilder, som tilgodeser de nævnte hensyn.

Af meddelelsen skal fremgå, hvor og hvorledes en indskyder skal anmelde sit krav i fonden og inden for hvilken frist, dette skal ske. Det findes hensigtsmæssigt, at frist for anmeldelse af krav i garantifonden regnes fra den dato, hvor anmeldelse af betalingsstandsning eller konkurs finder sted, jf. konkurslovens nærmere bestemmelse af »frist-dagen«.

Fristen bør fastsættes under hensyntagen til instituttets størrelse og forholdene omkring betalingsstandsningen eller konkursen. Under alle omstændigheder bør fristen dog ikke være under 6 måneder. Krav, som anmeldes efter en fastsat frist, kan lades ude af betragtning, med mindre den sene anmeldelse skyldes årsager, som indskyderen ikke kan holdes ansvarlig for.

Reglerne bør tillige indeholde nærmere bestemmelser om, hvorledes kravet skal dokumenteres.

Til § 5

I overensstemmelse med almindelige konkursretlige regler indtræder fonden i indskyders krav mod det nødlidende institut, i det omfang den har udbetalt eller overført indeståender på indskyders konti i instituttet.

Til § 6

Med bestemmelsen i *stk. 1* forudsættes, at fordelingsnøglen for indbetaling til fonden fastsættes efter forhandling mellem de involverede parter, Danmarks Nationalbank og Tilsynet.

Udgangspunktet for fordelingen mellem institutterne skal være et udtryk dels for risikoen for, at garantiordningen træder i kraft, dels for størrelsen af de midler, der i så fald skal udredes.

Risikoen kan udtrykkes ved egenkapitalprocenten, der i fremtiden skal beregnes ud fra institutternes risikovægtede aktiver.

Størrelsen af de midler, der skal udredes kan beregnes som summen af de samlede navnenoterede indlån i et institut, idet det af praktiske og kontrolmæssige årsager vil være uhensigtsmæssigt at beregne forholdet på basis af de dækkende nettoindlån.